

1957.

Forretningsudvalgsrådet den 11. januar 1957 kl. 16.30 på D.K.s kontor.

D a g s o r d e n :

1. Boligspørgsmål.
2. Valgudvalgets sammensætning.
3. Tjenestemandsmøde.
4. Den huslige uddannelse.
5. Propagandaugen.
6. Kvinden og Samfundet (annoncer)
7. Kredsarbejdet.
8. Blomsterdagen.
9. Regnskabet.
10. Meddelelser.
11. Eventuelt.

Tilstede var:

Landsformanden Karen Rasmussen, næstformanden Rita Knudsen, kassereren Ellen Heerup, Lizzi Moesgaard, Inga Dahlsgaard, Anna Ølgaard, Ellis Tardini, Lissie Elsass, Eva Gredal, Jytte Christensen.

Fraværende: Esther K. Pedersen.

Landsformanden bød velkommen.

Lissie Elsass meddelte, at hun på erhvervsvejledningsudvalgets vegne havde udarbejdet en kredsudsendelse om fortolkning af en af Direktoratet for Arbejdstilsynets bestemmelser. Meddelelsen er udsendt til kredsene.

ad 1. Boligspørgsmål.

Landsformanden meddelte, at hun havde talt med Hilda Rømer, der havde foreslået, at Ellis Tardini, som var blevet udpeget som D.K.s repræsentant i et underudvalg af Byggeforskningsinstituttet, blev medlem af D.K.s boligudvalg.

Lissie Elsass ønskede, at forretningsudvalget igen tog spørgsmålet om boligforholdene op til drøftelse og mente, at problemerne om de mest elendige boligforhold f.eks. kolonihavebebyggelserne burde løses først evt. ved et billigt socialbyggeri - dog ikke barakker. Mange af beboerne kan betale en rimelig husleje.

Lissie Elsass var klar over, at der var halet ind på boligmangelen, men der mangler boligreserve, og kun bestemte kategorier af mennesker kan komme i betragtning ved tildeling af boliger (f.eks. familier med børn og unge, der skal giftes), når de store årgange om få år melder sig, vil mangelen blive endnu større.

Hvis der kunne ske en udligning af huslejen ville det betyde en bedre fordeling af boligmassen ved at enlige i større lejligheder flyttede til mindre, nye lejligheder. Huslejeudligningen burde ikke tilfalde husejerne, men indbetales til et fond til udligning for huslejerne for beboere i nye, dyrt byggeri efter lejernes økonomiske behov. Lissie Elsass nævnte endvidere, at spørgsmålet om boligbyggeri var blevet drøftet på Socialdemokratiets kongres, hvor man havde foreslået, at der blev ydet tilskud til lejeren og ikke til lejligheden.

Inga Dahlsgaard tilsluttede sig tanken og fremkom med oplysninger om bolig-situationen: $\frac{3}{4}$ af befolkningen bor i førkrigsboliger, huslejen er gennemsnitligt steget 60%, huslejen i Socialt boligbyggeri er steget til ca. det dobbelte siden 1939. Arbejdslønningerne i industrien er steget med 190% i samme tidsrum. I årene 1946-56 er opført ca. 20 000 lejligheder årligt - en indvinding af bolig-mangelen på ca 2 000 lejligheder årligt. Statens udgifter til lån til boligbyggeri (rentetab + huslejetilskudsordningen m.m.) påfører staten en udgift på ca. 200 millioner årligt, således at prisen for lav husleje er høj skat. Byggeriet skaber arbejde (arbejdsløsheden er 10%) og derved øget forbrug, men medens investeringer indenfor f.eks. eksporten skaber arbejdsmuligheder også fremover, skaber boligbyggeriet kun arbejde under opførelsen.